

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2007/067 Mo

in de klacht nr. 2006.2544 (163.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een motorrijtuigverzekering afgesloten voor zijn BMW personenauto, bouwjaar 2004, welke het risico van cascoschade door diefstal van het voertuig dekt.

In artikel 3.3 aanhef en onder b van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:

'Deze verzekering geeft geen dekking voor schade (...) als gevolg van diefstal door het feit dat de verzekerde niet de normale voorzichtigheid in acht heeft genomen ter voorkoming daarvan. Hiervan is (onder andere) sprake als verzekerde het voertuig onbeheerd heeft achtergelaten terwijl:

- 1 is nagelaten deze voldoende af te sluiten en of;
- 2 de sleutels daarin zijn achtergelaten en of;
- 3 de sleutels op een vrij toegankelijke plaats zijn achtergelaten'.

In artikel 3.1 aanhef en onder c van deze voorwaarden is bepaald:

'Deze verzekering geeft geen dekking voor schade (...) waarbij verzekerden over ontstaan, aard of omvang een verwijtbaar onvolledige of onware opgave doen'.

Klager heeft op 24 juli 2006 aan (de gevolmachtigd agent van) verzekeraar melding gedaan van de diefstal diezelfde dag van de auto. Klager heeft eveneens op 24 juli 2006 van de diefstal aangifte gedaan bij de politie. Op 28 juli 2006 heeft hij een aanvullende aangifte omtrent de toedracht van de diefstal gedaan bij de politie. Verzekeraar heeft de schadeclaim door een bureau laten onderzoeken. Vervolgens heeft hij bij brief van 28 september 2006 schadevergoeding afgewezen met een beroep op de hierboven vermelde polisbepalingen. Op 29 september 2006 heeft hij bij de politie aangifte gedaan van (poging tot) valsheid in geschrift dan wel oplichting door klager. Op 1 november 2006 heeft de Officier van Justitie aan klager bericht dat hij heeft besloten klager niet (verder) te vervolgen.

2007/067 Mo

De klacht

Verzekeraar heeft op 28 september 2006 de schade door de diefstal van de auto definitief afgewezen met een beroep op de artikelen 3.3.b en 3.1.d (Raad: bedoeld is c) van de verzekeringsvoorwaarden. Klager wordt verweten dat hij de auto heeft verlaten zonder deze voldoende af te sluiten. Subsidiair wordt hem verweten dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een onware opgave bestaande uit tegenstrijdige verklaringen in de processen-verbaal van aangifte. Er was sprake van een verdenking, maar Justitie heeft hem buiten vervolging gesteld. Verzekeraar heeft, gelet op de bekende feiten, ten onrechte de schade, circa € 23.395,- exclusief rente en kosten, niet vergoed. Daardoor heeft hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad. Klager maakt tevens aanspraak op vergoeding door verzekeraar van de kosten van de klacht.

Het standpunt van verzekeraar

De onderhavige op basis van volledige cascodekking via een gevolmachtigd agent bij verzekeraar verzekerde auto werd op 24 juli 2006 als gestolen gemeld.

Verzekeraar heeft direct een expert ingeschakeld om de schade te laten vaststellen. Direct na de diefstal, nog voordat aangifte bij de politie werd gedaan, bezocht klager de gevolmachtigd agent om melding te maken van de diefstal. Daarbij maakte hij geen melding van diefstal met geweld en/of carjacking. Ook daags nadat klager het vragenformulier ontving en contact opnam met de gevolmachtigd agent, maakte hij geen melding hiervan. Pas op 27 juli 2006 vermeldde hij op het vragenformulier dat een sleutel van het voertuig is gestolen bij de diefstal. Verder gaf hij in dit formulier aan dat hij niet meer zeker wist dat het voertuig was afgesloten. Het vragenformulier werd samen met een medewerker van de gevolmachtigd agent ingevuld. Toen pas gaf klager aan, nadat de medewerker vragen had gesteld over het aantal sleutels, dat hij de auto onder bedreiging had afgegeven.

Op 28 juli 2006 deed klager opnieuw, respectievelijk aanvullend, aangifte bij de politie. Na ontvangst van de twee "verschillende" aangiften is besloten om een onderzoek te doen naar de exacte omstandigheden en de verschillen in lezing.

Uit dit onderzoek kwam naar voren dat inderdaad twee aangiften zijn gedaan. In de eerste aangifte van 24 juli 2006 maakte klager melding van diefstal, binnen twee minuten, van zijn auto. In het tweede, aanvullende, proces-verbaal van aangifte van 28 juli 2006 maakte hij melding van carjacking. Tevens maakte hij in dit proces-verbaal ervan melding dat de auto niet was afgesloten.

Uit het onderzoeksrapport kwam naar voren dat klager aan geen van de aanwezige partijen op 24 juli 2006 heeft kenbaar gemaakt dat sprake was van carjacking en/of diefstal met geweld. Noch de eigenaar van het bedrijf waar klager op het moment van de diefstal op bezoek was, noch de medewerker van de gevolmachtigd agent noch de verbalisant waren op de hoogte van de (nadien gestelde) carjacking. Ook in de daarop volgende dagen heeft klager een en ander niet kenbaar gemaakt aan de medewerker van de gevolmachtigd agent.

Klager maakte in het eerste proces-verbaal wel melding van de kenmerken van de dader (kalend en blank van huidskleur). Verder geen toelichting aangezien de diefstal binnen een paar minuten plaats vond. In het aanvullend proces-verbaal van 28 juli 2006 volgde evenwel een uitgebreide toelichting op de omstandigheden. Anders dan bij de eerste aangifte kon klager nu de kleding van de dader omschrijven. Verder gaf hij aan dat een voorwerp op hem gericht werd.

2007/067 Mo

Of hier sprake was van een wapen is hem niet bekend. De dader zat in het voertuig en eiste de sleutels op. Nadat klager hem de sleutels had toegegooid (op anderhalve meter afstand) en de dader de sleutels had gevangen, reed deze in de BMW weg.

Opmerkelijk is dat het voertuig was voorzien van een SCM/TNO klasse 1 alarm. Dit bestaat uit een elektrisch systeem met minimaal een automatisch inschakelende tweevoudige blokkering, geen detectie en geen alarmering. Minimaal tweevoudige blokkering van de startmotor en een extra blokkering, niet zijnde de startmotoronderbreking. Normaal gesproken is een voertuig met een dergelijk dubbele blokkering niet te stelen binnen 2 minuten zonder gebruik te maken van de sleutels

Het bevreemdt verzekeraar dan ook dat klager op 24 juli 2006 in de namiddag de sleutels van het voertuig aan de medewerker van de gevolmachtigd agent overhandigde zonder verdere opmerking omtrent de toedracht. Pas nadat deze medewerker hem op 27 juli 2006 aansprak over het gemis van een sleutel (inmiddels het 5^e gesprek tussen hen sinds de diefstal) kwam klager met een gewijzigd verhaal.

Gelet op het bovenstaande en de verkregen verklaringen van de medewerker van de gevolmachtigd agent, de eigenaar van het bedrijf waar klager op het moment van de diefstal op bezoek was en de eerste verbalisant, moet verzekeraar ervan uitgaan dat het voertuig niet met gebruikmaking van geweld is gestolen. De ruim vier dagen later ten overstaan van de politie afgelegde nadere verklaring, waarin sprake is van omstandigheden die werkelijk niet passen in/binnen de eerder afgelegde (consistente) verklaring(en), verdient geen geloof.

Na ontvangst van het onderzoeksrapport heeft verzekeraar alle feiten laten toetsen door een advocaat. Direct na deze toetsing heeft verzekeraar de schade primair op basis van artikel 3.3.b en subsidiair op basis van artikel 3.1.d (Raad: bedoeld is c) van de verzekeringsvoorwaarden afgewezen. Daarna gevolgd contact met de advocaat van klager heeft het standpunt van verzekeraar niet doen wijzigen.

Wegens de twijfelachtige verklaringen van klager heeft verzekeraar bij de politie aangifte gedaan. De strafzaak tegen klager is geseponeerd wegens gebrek aan bewijs, maar wordt voorlopig aangehouden voor het geval nog feiten naar voren zouden komen.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd. Klager legt onder meer nog over een getuigenverklaring, die inhoudt dat klager aan deze getuige omstreeks 24 juli 2006 in geëmotioneerde toestand heeft verteld dat hij onder bedreiging met een revolver of pistool zijn autosleutel heeft afgegeven, waarna de dief met zijn auto is weggereden.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Verzekeraar, om een reactie daarop gevraagd, heeft op 20 maart 2007 bericht bij zijn afwijzende standpunt te blijven, omdat de eerder verkregen verklaringen hem ervan overtuigen dat de auto niet met gebruikmaking van geweld is gestolen.

2007/067 Mo

Het oordeel van de Raad

1. De Raad kan in het midden laten of de auto van klager met gebruikmaking van geweld is gestolen. Uit de verklaring van klager in het proces-verbaal van verhoor aangever van 28 juli 2006 moet immers worden afgeleid dat hij de auto niet had afgesloten toen hij deze had geparkeerd en een gebouw betrad om daar iemand te spreken te krijgen. Verzekeraar mocht klager houden aan zijn stellige verklaring van 28 juli 2006 ten overstaan van de politie dat zijn auto tijdens de diefstal niet afgesloten was. Andere verklaringen van klager inhoudend dat hij niet meer wist of zijn auto op het betreffende tijdstip afgesloten was, doen daaraan niet af.
2. Daarmee is gegeven dat klager niet de normale voorzichtigheid in acht heeft genomen. Verzekeraar komt dan ook een beroep op artikel 3.3.b van de verzekeringsvoorwaarden toe en hij kon op grond daarvan weigeren de schade te vergoeden.
3. Dat de Officier van Justitie van vervolging heeft afgezien maakt dit niet anders. Bij die beslissing spelen andere vragen dan thans aan de orde zijn.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 10 september 2007 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. P.A. Offers, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)